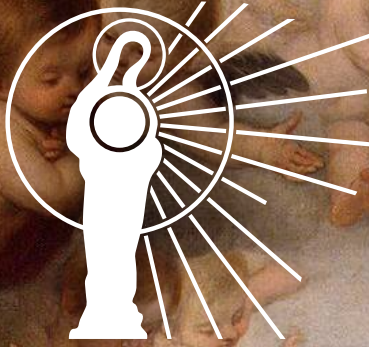

БЕРЕЗЕНЬ 2020

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

«...і ви покликані в молитві
відкритися Богові...» (Більше на стор. 3)

Читайте у цьому номері:

Послання Богородиці, Цариці миру	3
Роздуми для молитовних груп	4 - 9
Послання на тему: "Покаяння..."	10
Перша субота в місяці	11
Славко Барбарич, OFM "Ось дари для тебе»	12 - 14
Свідчення "Запрошення до Меджуґор'я змінило моє життя»	15 - 17
Оголошення	20

«Дорогі діти! У цей благодатний час хочу бачити ваші обличчя, перемінені в молитві. Ви настільки занурені земними турботами, і не відчуваєте, що весна на порозі. Ви, дітоньки, покликані до покаяння та молитви. Як природа бореться в тиші за нове життя, так і ви покликані в молитві відкритися Богові, у Якому знайдете мир і тепло весняного сонця у ваших серцях. Дякую вам, що відповіли на мій заклик»

*Послання Богородиці, Цариці миру,
25 лютого 2020 року*

Роздуми для молитовних груп

Переображення обличчя

Ми вступили в період Великого посту. Це час дарований нам як можливість для пізнання себе й зростання у вірі, для навернення, молитви, покаяння та справ милосердя. Богородиця, як мати, перебуває всі ці роки разом із нами і зараз, під час Великого посту, закликає нас, щоб ми ставали переображеними людьми.

О. ЛЮБО
КУРТОВИЧ,
ОФМ

З Євангелія ми знаємо, що Ісус часто йшов молитися в усамітнені місця. Одного разу Він узяв із собою Петра, Йоана та Якова й піднявся на гору, де молився. Коли Він молився, то змінилося Його обличчя, а одежа побіліла, наче світло, а з неба пролунав голос: «Це Син Мій Улюблений, Його слухайте». Ісус вийшов на гору молитися, і під час молитви його обличчя засяяло та переобразилося. Ісус не йшов на гору, щоб бути переображеним – це було несподіваною дією Отця Небесного, – Він йшов просто молитися.

Ісусові учні просили Його: «Господи, навчи нас молитися». Це прагнення в їхньому серці народилося, коли вони дивилися на Ісуса, як

Він молиться. Дивлячись на Нього, на те, як Він молиться, бачачи, що відбулося під час молитви, учні усвідомили, що самі у своєму житті ніколи не молилися. У них виникла туга, прагнення до молитви, до того, щоб навчитися молитися, – й Ісус промовляє до них: «Ви ж моліться отак...»

До молитви приходять, екзистенційним рішенням, вибираючи Ісуса Христа і приятелювання з Ним. Згідно зі Святим Письмом, ми зростаємо тоді, коли нас спіткають страждання, хвороба та самотність. Молитва – це боротьба, сутичка зі своєю долею й долею своїх ближніх. Вона – постійна перемога над світом і дотик до Царства Божого. Вона змушує замислюватися над своїм життям і його сенсом. Молитва – постійний пошук і тому – набуття. Молитва – це життя, без неї ми рухаємося до смерті.

Без молитви ми не в силах витримати всіх спокус і випробувань, перед якими опиняємося. Й Ісус у Гетсиманії говорить Своїм апостолам: «Моліться, щоб не впасти в спокусу».

Молитва і віра – не є окремими реальностями, але дуже залежать одна від одної. Молитва знаходиться в тісному зв'язку з реальністю віри. Як християни, ми стоїмо або падаємо з молитвою. Молитва та віра взаємообумовлені, і втрата, і ослаблення віри починаються із покиннення молитви. Хто більше не молиться – уже невіруючий, не в тому сенсі, що заперечує Бога, але він не перебуває більше в тій площині, у якій відбувається єднання з Богом.

Св. Тереза Авільська говорила: «Якщо хтось вам скаже, що існує інший шлях до Бога, крім молитви, – не вірте». Бог, Якому не дають місця у своєму житті за допомогою молитви, стає чужим і незнайомим.

Дозволимо Діві Марії повести нас до світла і джерела життя – до Свого Сина Ісуса, нашого брата і Господа.

Молитва

Господи Ісусе, як Ти повів Своїх учнів на гору Тавор,
так і нас поведи на дуже високу гору. Поведи якомога
вище й далі від земних турбот. Підійми над усім, що
гнітить і мучить нас. Поведи за Собою нас, Ісусе,
як повів Ти Петра, Йоана та Якова, щоб і ми
через молитву пережили силу й світло
Твого перетворення у своєму житті.

Господи, у житті стільки розчарувань.

Ми потребуємо Твоєї допомоги та проводу. Введи нас у
світ Твоєї присутності, одягни в Себе, бо ми слабкі,
і в нас, як і навколо нас, часто темрява.

Переобрази й зміцни наші серця, щоб ми змогли завжди
знову з натхненням слідувати за Тобою. Про це Тебе
просимо за заступництвом нашої Небесної Матері
Марії, Яка до кінця залишилася слугинею Господа й
нашою заступницею. Амінь.

Роздуми для молитовних груп

ТИХА БОРОТЬБА ЗА НОВЕ ЖИТТЯ

«Якби ви тільки знали, які ви красиві», – сказала дитина, дивлячись на своїх батьків під час молитви. Кажуть: «З ким ти – такий і ти». «У цей благодатний час хочу бачити ваші обличчя, перемінені в молитві», – закликає нас Діва Марія. Інакше кажучи, Вона бажає бачити наші обличчя, перемінені в любові. У любові прекрасне обличчя. Згадаймо, як одного разу візійонери запитали Діву Марію: «Як це можливо, що Ти така красива?» Вона відповіла: «Я красива, тому що багато люблю. Якщо хочете бути красивими, любіть».

ТЕРЕЗА
ГАЖІЙОВА

На обличчі можна прочитати так багато. Утома, радість, занепокоєння, гнів, прийняття... Ми самі вирішуємо, яким буде наше обличчя. Ми вступили в період навернення, покаяння. Іноді добре зупинитися й усвідомити, як найчастіше виглядає моє обличчя, та подивитися на себе в дзеркало. Можливо, ми навіть злякаємося.

«Бог є любов», – говорить апостол Йоан. Це означає, що, зустрівшись із Ним, ми будемо ставати схожими на Нього. У цей благодатний час посту ми можемо просити Діву Марію, щоб Вона допомогла нам побачити те, що не є красивим у нас. Почнемо з маленьких кроків. Побачити себе в правді – це благодать. Коли ми бачимо свою гординю, лінь, зверхність, егоїзм і починаємо усувати їх – ми перебуваємо у світлі, викривається темрява. Кожен раз, усвідомивши свою помилку, покаймося. Наприклад, якщо я помічаю, що говорю про когось негативно, то моя совість докоряє мені. Я шкодую про це й відразу ж прагну це виправити – помолюся за ту людину, щоб Господь благословив її.

«Ви настільки занурені в земні турботи і не відчуваєте, що весна на порозі. Ви, дітоньки, покликані до покаяння та молитви. Як природа бореться в тиші за нове життя, так і ви покликані в молитві відкритися Богові, у Якому знайдете мир і тепло весняного сонця у ваших серцях».

Діва Марія до нас говорить притчами, так само, як Ісус. Її послання й сьогодні є відлунням Євангелія. Може трапитися, що ми не помітимо весни, просто пропустимо її, занурені у свої клопоти, – і тоді осінь настане без плодів. Пропустити весну – означає пропустити навернення. Тоді ми подібні до нерозумного чоловіка, який будує свій дім на піску – без молитви, без покаяння. Без тихої боротьби в молитві за нове, вічне життя все зруйнується, і після нас залишаться тільки руїни. Ми можемо зробити багато добра й багато чого встигнути. Але якщо це буде зроблено без молитви та любові, ми пропустимо навернення й у кінці життя станемо перед Господом з порожніми руками.

В одному з послань Богородиця сказала: «Працюйте над своїм серцем так, як ви працюєте на полях». На весняному полі багато роботи: потрібно зорати землю, засіяти, розпушити, прополоти. Щоб поле принесло плід, потрібно багато зусиль. Як мудро влаштовано в

літургійному році, що саме навесні настає період Великого посту. Час очищення, коли Церква закликає нас інтенсивно зростати в любові, розпізнавати й усувати свої недоліки.

«Природа бореться в тиші за нове життя», – говорить нам Марія. Це заклик до скритості й подальшого чудесного внутрішнього перетворення. Серед турбот і обов'язків повсякденного життя маймо мати мужність зупинитися й дарувати Ісусові своє серце в молитві. Ісус часто залишав усе й шукав усамітнення, щоб побути з Отцем. Він учив нас скритості. «Ти ж, коли даєш милостиню, нехай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права: щоб твоя милостиня була таємна, і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі» (Мт 6: 3-4).

У тиші молитви й скритості добрих справ воюймо за вічне життя, як весняна природа за нове життя. Нехай у цей час благодаті нас веде Пресвята Діва Марія – Учителька тиші й скритості, Яка йшла з Ісусом тихо, непомітно, немовби Її там і не було, і водноч дарувала нам нове життя.

Молитва:

Маріє, разом із Тобою ми хочемо перебувати в молитві за перетворення наших облич у любові. Допоможи нам, незважаючи на потік земних турбот, вибрати найголовніше – молитву та любов. Ми ховаємося в Тобі, Маріє, Матере тиші й скритості. Відкрий наші серця, очі, вуха, щоб до нас долинув поклик наших ближніх про допомогу. Віддаємо себе Тобі задля виконання Твоїх планів миру з нами і через нас у цей період посту. Амінь.

**“У цей час відречення, молитви
й покаяння знову вас закликаю:
йдіть, визнайте ваші гріхи,
щоби благодать відкрила ваші серця,
і дозвольте, щоб вас вона перемінювала.
Навертайтеся, дітоньки, відкрийтесь
Богові та Його планові щодо
кожного з вас...” (25.02.2009)**

**“Дорогі діти, материнською любов’ю хочу
допомогти вам, щоб ваше життя молитви
і покаяння було істинним зусиллям наблизитися
до Мого Сина і Його Божественного світла, щоб
ви вмiли відділитися від гріха...” (02.04.2014)**

**“У цей благодатний час усіх вас закликаю
відкрити свої серця Божому милосердю, щоб
через молитву, покаяння й рішення вибрати
святість почали нове життя...” (25.03.2017)**

ПОКАЯННЯ

Наша наступна
молитовна
зустріч
відбудеться
**в суботу,
07.03.2020.**

В цьому місяці
**будемо молитися
за священників.**

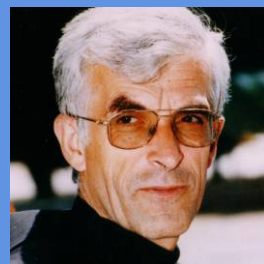

ОСЬ ДАРИ ДЛЯ ТЕБЕ

Ісус розказував чимало притч, у яких тлумачив таємниці Царства. Однією з них є притча про таланти. Ось що повідає Євангеліє:

«Так само ж один чоловік, як відходив, покликав своїх рабів і передав їм добро своє. І одному він дав п'ять талантів, а другому два, а тому один, кожному за спроможністю його. І відійшов. А той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і набув він п'ять інших талантів. Так само ж і той, що взяв два, і він ще два інших набув. А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, і сховав срібло пана свого. По довгому ж часі вернувся пан тих рабів, та й від них зажадав обрахунку. І прийшов той, що взяв п'ять талантів, приніс ще п'ять талантів і сказав: «Пане мій, п'ять талантів мені передав ти, ось я здобув інші п'ять

О. СЛАВКО
БАРБАРИЧ,
OFM

талантів». Сказав же йому його пан: «Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!» Підійшов же й той, що взяв два таланти, і сказав: «Два таланти мені передав ти, ось ще два таланти здобув я». Казав йому пан його: «Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого!» Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: «Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, ти жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав. І я побоявся, пішов і таланта твого сховав у землю. Ото маєш своє...» І відповів його пан і сказав йому: «Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав? Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє. Візьміть же від нього таланта і віддайте тому, що десять талантів він має. Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має. А раба непотрібного вкиньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів!» (Мт. 25: 14-31).

На що тут важливо звернути увагу? Людина з п'ятьма талантами здобуває до них іще п'ять. Другий, із двома талантами, здобуває ще два. Третій, у кого був один талант, свого не знищив, не розтратив, навпаки, зберіг і повернув господареві таким самим, яким отримав. А господар незадоволений — відбирає в слуги той мізер, який йому вділив, і віддає іншому, аби в нього стало ще більше. Звучить досить дивно, можна сказати - несправедливо. Знову страждає незаможний, а отримує заможний.

Проте, якщо придивитися й вдуматися в цю притчу з перспективи сповіді, стає цілком очевидно, що Ісус не виправдовує й не утверджує несправедливості, а показує нове розуміння завдання людини. Тільки той, хто працює, розвивається, зростає, не пасує ні перед чим, навіть перед можливими втратами, здатен зробити щось справжнє. Лише такий здатен рости й буде за це винагороджений. Той же, хто хоче зберегти сім'я дарів, уже здійснює серйозний промах. Хто не росте, той падає. «Тож коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав» (1 Кор. 10: 12).

Із цієї притчі можна зрозуміти, чому лінь відносять до основних гріхів. Мова не йде про людину, яка спить на годину довше, запізнюється до школи чи не встигає закінчити чогось у відведений строк. Лінь — це питання співробітництва людини з Богом. Якщо я співпрацюю над розвитком своїх обдарувань, то ставлюся до праці серйозно. Якщо не намагаюся їх

розвивати, то я лінивий. А коли я лінивий, фактично не дозрію в людину, створену за образом і подобою Божою. По суті, це глибокий спротив Божій волі: Бог ревнивий до сімені обдарувань, які вклав нам у серце, і Йому не все одно, як ми себе поводимо. Який батько байдужий до того, як ростуть і розвиваються його діти? Якому б садівнику було байдуже, якщо б насіння якоїсь квітки вирішило рости лише до половини й не розвиватися уповні? Звичайно, він був би засмучений, що трудився надарма і його довіра не була виправдана.

Людина створена таким чином, що здатна до розвитку. Бог, творячи, промовив над усім, що це було добре, але він сказав також: «Ростіть!» Це — Божа заповідь. Це внутрішня потреба всього сотвореного, особливо людини. Усе несе в собі внутрішні закони росту, і жодне сім'я на світі, якщо для нього створені умови, не здатне цьому росту противитися. Одна лише людина у своїй свободі здатна сказати: «Не буду розвиватися!» Інакше кажучи, лінь можна вибрати. При цьому, піддаючись цій лінії, людина протиставляє себе початковій волі Божій, яка й визначила всьому творінню ці внутрішні закони росту.

«Дорогі діти! Ви відповідальні за послання. Тут є джерело благодаті, а ви, дорогі діти, — посудини, які переносять дари. Тому вас, дорогі діти, закликаю, щоб свою роботу виконували відповідально. Кожен буде відповідати згідно зі своєю мірою. Дорогі діти, закликаю вас із любов'ю давати дари іншим, а не залишати їх для себе. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик!» (8 травня 1986 р.)

«Дорогі діти! Сьогодні дякую вам за вашу присутність у цьому місці, де даю вам особливі благодаті. Закликаю кожного з вас, щоб віднині почали жити життям, якого Бог хоче від вас, і щоб почали творити добрі діла любові й милосердя. Не хочу, щоб ви, дорогі діти, вершили послання й чинили гріх, який Мені не є милий. Тому, дорогі діти, Я хочу, щоби кожен із вас жив новим життям, без руйнування всього того, що Бог сотворює у вас і що вам дає. Я даю вам своє особливе благословення й залишаюся з вами на вашій дорозі навернення. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик» (25 березня 1987 р.)

Запрошення до Меджутор'я змінило моє життя

Дорогі друзі, я хотів би поділитися з вами своїм свідченням про те, яким було моє життя та як я відкрив, що Бог дійсно існує.

Я родом із пристойної християнської сім'ї, у якій не було проблем із вихованням. Коли мені було 20 років, моя сестра запросила мене в паломництво в Сантьяго-де-Компостелла, де я зустрів «любов свого життя». Я навіть і не мріяв про те, щоб зустріти дівчину в паломництві, але коли наше паломництво добігало кінця, вона сказала, що їй було добре зі мною, проте, оскільки ми живемо далеко один від одного (300 км), краще нам залишитися тільки друзями. Я не міг змиритися з цим і тому дізнався, де вона живе. Відвідав її - і ми почали зустрічатися.

Свій вільний час я став проводити, виходячи на вулицю й заводячи нових друзів. Я хотів бути в компанії, належати кудись. Згодом ми почали курити марихуану. Я подумав, чому б і ні, адже я відчував себе, як в раю, нічого мене не турбувало...

Про своїх нових друзів я не говорив нікому, навіть своїй дівчині. Я не усвідомлював, що падаю в життя, повне брехні. Це мене не турбувало, адже в мене була дівчина і багато друзів.

Це стало початком мого падіння. З кожним днем ставало все гірше й гірше. Я все менше бачився з дівчиною, не відповідав на її дзвінки й усе більше часу проводив зі своїми друзями на вулиці. Це відбивалося й на відносинах удома: я віддалився від сім'ї, не допомагав їм. Мені дорікали, що я проводжу багато часу з друзями. Я не усвідомлював, наскільки ображав їх. Поступово я почав втрачати віру, перестав ходити до костелу, почав негативно говорити про священників і ненавидіти Церкву. Я повністю осліп, і сатана радів, що здобув мою душу...

Зовні справи мої йшли «добре», я нічого не потребував. Через два роки ми розійшлися з дівчиною, тому що я повністю уникав її. Я хотів вибратися з цього, але був слабкий. Хоча дівчина й залишила мене, але з марихуаною мені було краще, адже вона-то мене ніколи не покине. Я закінчив навчання, знайшов роботу. Але був настільки слабким, що впав у ще більш важкі наркотики. Говорив сам собі, який я пацан, що я на вірному шляху. Але все це було лише планом лукавого, що вів мене до погібелі.

Удома все змінилося. Я ніколи не був з сім'єю, коли вони потребували мене. Я працював і вирішив, що якщо хочу бути «справжнім фраєром», то в мене повинна бути й «справжня машина». Тож купив спортивну машину. Бувало, що після роботи по 2 тижні не показувався вдома, мене шукали, але мені було все одно. Я жив на вулиці - це був мій дім. Там я відчував себе добре, у мене було все: наркотики, можливість як заманеться витратити гроші. Так тривало ще рік.

18 січня 2018 року, коли я йшов на роботу, мені зателефонував батько й сказав, що бабуся померла і мені потрібно якомога швидше прийти додому. У такий момент будь-хто би пообіцяв прибігти додому, щоб підтримати своїх близьких. Але я вчинив абсолютно протилежно - не міг винести цієї

рани. Я взяв машину друга, яка їхала тільки на 2-х швидкостях, і відправився з компанією в ігровий зал. Ми поверталися, коли кругом була пітьма й хуртовина. Я був злий, що вже ніколи більше не побачу бабусі. Їхав невинувато швидко, і раптом ми вилетіли з дороги. На щастя, ніхто не постраждав. Наступного дня, ще перед похороном, витягуючи машину на дорогу, я розмірковував над тим, що трапилося. За декілька секунд перед тим, як ми вилетіли з дороги, мені спало на думку відпустити кермо. Мені було вже все одно. Я прийняв це як урок від Господа. Почав трохи більше роздумувати про Нього, але свого стилю життя не змінив.

Через пів року я впав на коліна й просив Господа Бога: «Якщо Ти дійсно існуєш, зроби так, щоб на свій день народження я нарешті став розумнішим й отримав шанс почати все спочатку». Не повірите, що сталося потім! За декілька днів до Нового року мені зателефонував один священник із запрошенням до Меджуґор'я, від якого я вже двічі перед цим безцеремонно відмовився. На цей раз я його прийняв. Коли сказав про це вдома, усі були щасливі, а я не розумів, чому. Я не знав, що таке Меджуґор'є, тому просто запитав: що ми там будемо робити? Мені відповіли: молитися. Що?! Молитися? Ніколи... Але батьків не турбувало, що я говорю. Вони вірили, що я повернуся іншим, адже стільки людей молилося за цей момент чуда!

Коли я стояв перед костелом у Меджуґор'ї, до мене підійшла одна дівчина, яка знала мене тільки з вигляду, і запитала, чи не хочу я піти на генеральну сповідь (сповідь за все життя, прим. Ред.). У мене саме по собі вирвалося: ТАК, ХОЧУ. Хоча я й не знав, що це таке. Я почав готуватися. Під час сповіді відчував, як із мене виходить усе зло, хоча іноді я мав відчуття, що мені щось заважає визнати всі свої гріхи. Після сповіді я тільки плакав і плакав.

Моє життя повністю змінилося. Я знайшов роботу, до своєї сім'ї ставлюся належним чином, а зі старих друзів уже мало з ким спілкуюся. Кожен день молюся за їх навернення. Життя з Богородицею - прекрасне, а іноді й дуже складне. Зло атакує з усіх боків, але з Вервицею в руках я вчуся долати спокуси та залишатися на добрій дорозі.

МЕДЖУГОР'Є 2020 ДНІ ДУХОВНОЇ ВІДНОВИ

22 – 27 БЕРЕЗНЯ

СЕМІНАР ПОСТУ, МОЛИТВИ
І МОВЧАННЯ ДЛЯ ГРУПИ З УКРАЇНИ

20 – 23 ТРАВНЯ

8-і МІЖНАРОДНІ ДНІ ДУХОВНОЇ ВІДНОВИ
ПРИСВЯЧЕНІ ЗАХИСТУ ЖИТТЯ

06 – 11 ЛИПНЯ

25-і МІЖНАРОДНІ ДНІ ДУХОВНОЇ ВІДНОВИ ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ

01 – 06 СЕРПНЯ

31-а МОЛОДІЖНА ЗУСТРІЧ MLADIFEST

11 – 14 ЛИСТОПАДА

21-і МІЖНАРОДНІ ДНІ ДУХОВНОЇ ВІДНОВИ
ДЛЯ ПОДРУЖНИХ ПАР

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
МЕДЖУГОР'Я В УКРАЇНІ:**

+38 097 6795 222, +38 050 6795 222

e-mail: **info@medjugorje.com.ua**

БІЛЬШ ДЕТАЛЬНУ ІНФОРМАЦІЮ
ВИ ЗМОЖЕТЕ ЗНАЙТИ
НА НАШИХ ВЕБ-СТОРІНКАХ:

www.svetlomariino.com та
www.medjugorje.com.ua

ЗАПРОШУЄМО ВАС!

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

ХТО МИ? “Світло Марії” – це молитовна група, члени якої хочуть зрости в святості, вибираючи життя у дусі Євангелія та послань Богородиці з Меджугор’я. Наше бажання – приносити Ісуса, Який є Світлом світу, здійснюючи конкретні діла любові до Бога та ближнього, старатися обновляти життя віри в наших парафіях.

“Дорогі діти! І сьогодні в моєму серці радість. Я хочу подякувати вам за те, що робите здійсненням мій план. Кожен з вас важливий, тому, дітоньки, моліться і радійте разом зі мною за кожне серце, яке навернулося і стало знаряддям миру в світі. Молитовні групи є сильні — через них, діти, я можу бачити, що Святий Дух діє у світі. Дякую вам, що відповіли на мій заклик!” (25.06.2004)

Молитовні групи

Молитовні групи стараються зустрічатися хоча б раз на тиждень. Моляться молитву вервиці в різних намірах Богородиці; роздумують над Святим Письмом і моляться молитву посвячення себе Непорочному Серцю Діви Марії і Найсвятішому Серцю Ісуса.

Ми намагаємось жити за посланнями Богородиці:

жити за Євангелієм щодня щодня молитись три вервиці постити в середу і п'ятницю щомісяця сповідатись часто брати участь в св.Літургії, причащатись, адорувати Найсвятіші Тайни молитись за священників зустрічатись в молитовних групах хоча б раз на тиждень конкретно служити, допомагати ближнім

Газета виходить щомісяця з грудня 2004 року, після 25-го числа кожного місяця, коли Богородиця дає послання. Газета розсилається через інтернет російською, словацькою, українською мовами. За допомогою газети “Світло Марії” ми єднаємось з молитовними групами у різних країнах. Разом з нами моляться наші брати і сестри в Росії і в Україні, в Литві, Латвії, Молдавії і Білорусі, в Казахстані і Таджикистані, Румунії, Пакистані, США, Індії, Німеччині, Австрії, Словаччині і Чехії.

Якщо ви хочете приєднатись до нас в молитві або отримувати газету, напишіть нам: gospa3@gmail.com.

Інтернет-сторінки про Меджугор'є:

СЛОВАЦЬКА:
www.medjugorje.sk

ЧЕСЬКА:
www.medjugorje.cz

РОСІЙСЬКА:
www.medjugorje.ru

УКРАЇНСЬКА:
www.medjugorje.com.ua

ЛАТИСЬКА:
www.medjugorje.lv

ЛИТОВСЬКА:
www.medjugorje.lt

АНГЛІЙСЬКА:
www.medjugorje.net

НІМЕЦЬКА:
www.medjugorje.de

КООРДИНАТОРИ СМ

Меджугор'є
Svetlo Máriino
tel.fax: + 387 36 650 004
tel. mob: + 387 63 707 636
gospa3@gmail.com

Словаччина
Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

РОСІЯ
Алина Иванова
тел.моб.: +79169339651
alinamarja@inbox.ru

УКРАЇНА
Інформаційний центр
Меджугор'я в Україні
тел. моб.: +38 097 6795 222
info@medjugorje.com.ua

ЛИТВА
Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirija3@gmail.com

Латвія
Mārīte Jēkabsone
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com

Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

МОЛДОВА
Владимир Надкреничный
v.nadkrenicinii@gmail.com

**ВЕЧІРНЯ МОЛИТОВНА
ПРОГРАМА ОН-ЛАЙН**

WWW.MEDJUGORJE.COM.UA

Веб-сторінка
молитовної групи «Світло Марії»

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати місію "Світло Марії", можете переказати свій внесок на рахунок:
власник рахунку: SVETLO MÁRIINO, n.o.;
назва банку: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank);
номер счёта: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603;
BIC/SWIFT: GIBASKBX;
IČO: 45743304.

Щиро Вам дякуємо!

Відповідно до постанови, виданої папою Урбаном VIII і проголошенням II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного рішення Церкви про надприродний характер подій та послань, про які говориться на цих сторінках. Це право належить до компетенції і авторитету Церкви, якій автор повністю підкоряється. Такі слова як "об'явлення, чудеса, послання" та інші подібні вислови записані зі слів людей

Шановні читачі часопису «Світло Марії»! Поширення цього видання без виправлень дозволене і вітається. При копіюванні окремих частин і їх використанні в іншому контексті необхідно отримати спеціальний дозвіл в редакції. Контакти за адресою: gospa3@gmail.com